

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 318

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в закрито заседание на 14.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **5392** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176 от АПК.

С определение №32/03.01.2020г. по ахд №6893/19г. ВАС – Осмо отделение е изпратил делото на АССГ за постановяване на допълнително решение по чл.176 АПК в частта, в която с Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 202822-1/23.12.2016г., издаден от орган по приходите – гл. инспектор в отдел „ОП – В.“ на Дирекция „ОП“ към Столична община, потвърден с Решение № СДФ -17 – РД28-27/17.03.2017г. на Директора на Дирекция „ОП“ при СО са определени задължения за данък върху превозните средства за 2015г. и 2016г. с лихви, като съдът да се произнесе по възражението за изтекла погасителна давност за всички определени в АУЗД задължения с лихви.

АССГ, 11 състав констатира, че действително в мотивите на постановеното Решение №7775/19.12.2018г., допълнено с Решение №2019/25.03.2019г., по отношение на определения с АУЗД допълнителен данък върху превозните средства от 886,08лв. – главница над внесения от задълженото лице 18,80лв. и лихва от 71,01лв. липсват съображенията на съда за неговата законосъобразност.

По декларация с вх. № от 28.08.2014г., отнасяща се за лек автомобил с партиден номер 7202Т89961 с рег. [рег.номер на МПС] , марка СААБ за 2015г. и 2016г. е определен данък от по 304,92лв. за всяка година, от които са внесени само 18,80лв. Твърди се в жалбата, че автомобилът е продаден на трето лице на 28.08.2014г., но по делото няма представено от жалбоподателя доказателство за това твърдение. Напротив, в обяснителната записка на орган по приходите Д. А. на лист 16 във връзка с възраженията по отношение на този автомобил се констатира, че задълженото лице

няма подадена декларация за отписването му и представен към нея договор за продажба на МПС, марка СААБ с рег. [рег.номер на МПС] . Освен това, прави впечатление, че датата, на която се твърди, че е продаден автомобилът е датата, на която е подадена декларацията по чл.54 от ЗМДТ в район В. (на лист 127 от делото), като неговото придобиване от декларатора е станало на 11.10.2013г. Поради изложеното, възражението за недължимост на данък за 2015г. и 2016г. за лек автомобил с партиден номер 7202Т89961 с рег. [рег.номер на МПС] , марка СААБ е неоснователно. Не е изтекъл към датата на приключване на устните състезания по делото 19.11.2018г. и срокът на погасителната давност за тези задължения.

За определеният данък за лек автомобил М. П. рег. [рег.номер на МПС] от 108,70лв. и за 2015г. и 186,34лв. за 2016г. в жалбата не се съдържат оплаквания, не са представяни и събирани допълнителни доказателства по отношение размера на това задължение. Данъкът е установен законосъобразно и изчислен, според декларираното от задълженото лице в декларацията по чл.54 от 28.08.2014г. на лист, приложена от административния орган на лист 128 от делото. Давностният срок от 5 години не е изтекъл към 19.11.2018г.

В изпълнение определението на ВАС по ахд №6893/19г. ВАС – Осмо отделение, следва да се допълнят мотивите на съда и по отношение на възражението за „изтекъл преклузивен давностен срок за събиране на задълженията ми към Столична община“, направено в жалбата.

Най старите задължения, установени с АУЗД са от 2011г. за ДНИ и ТБО.

Съгласно чл. 28, ал.1 от ЗМДТ данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, в чл. 20 постановява, че такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи.

Според чл. 171 от ДОПК, ал.1 публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Според ал.2, в приложимата редакция към датата на приключване на устните състезания по делото 19.11.2018г. с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 202822-1 е издаден на 23.12.2016г. Давностният срок от 5 г. по чл.171, ал.1, броен от 01.01.2012г. към 23.12.2016г. не е изтекъл, като на основание чл.172, ал.2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане. Не е изтекъл и 10 г. давностен срок на абсолютната давност, броен от 01.01.2012г. до датата на приключване на устните състезания по делото - 19.11.2018г.

Поради горното, неоснователни са възраженията за изтекла погасителна давност и по отношение на ДНИ и ТБО, установени с процесния АУЗД.

Така мотивиран АССГ, III отделение, 11

РЕШИ:

ДОПЪЛВА диспозитива на постановеното по делото Решение №7775/19.12.2018г. допълнено с Решение №2019/25.03.2019г., като след думите:

„ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част за разликата от 4404,83лв. – главници и 1228,78лв. лихви.“

ДОБАВЯ:

„включително и по отношение възражението за изтекла давност.“

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: